

ТЕСТ НА ІНТЕРКУЛЬТУРНЕ ГРОМАДЯНСТВО

ПОСІБНИК ДЛЯ КООРДИНАТОРІВ

ІНТЕРКУЛЬТУРНІ МІСТА – РАДА ЄВРОПИ

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Тест на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст – Посібник для координаторів

Метою тесту на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст є інформування населення про інтеркультурні принципи, розуміння сприйняття ним різноманітності як переваги, а також готовності діяти інтеркультурно. Тест на інтеркультурне громадянство – це не тільки освітній, а і політичний інструмент, призначений для окремих людей, фахівців та політиків для підвищення їх обізнаності про необхідність визначення (міського) громадянства з плюралістичної та інклюзивної точок зору. На відміну від національних тестів на громадянство, призначених для іноземних мешканців, тест на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст дає будь-якому члену місцевої громади можливість самостійно оцінити свої вміння та готовність діяти у різноманітному суспільстві, у якому вони проживають.

Тест на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст це спроба підтримати дискусію щодо активної громадянської позиції, як визначального фактору інтеграції, а саме ролі громадян у створенні відкритої, всеохоплюючої місцевої громади, яка всіляко вітає та розширює можливості суспільства в цілому.

Відповідно до підходу до інтеркультурної інтеграції, якого дотримується [Рада Європи](#), активне громадянство може стати інструментом, який гарантує реальний доступ до прав іноземцями та право на правосуддя у щоденному житті. Також, цей підхід може бути основою нової колективної солідарності. Щоб подолати етнічні, релігійні, мовні, соціальні та економічні розбіжності, активне інтеркультурне громадянство повинно розвивати спільний набір цінностей, спільне почуття приналежності до міста та плюралістичну місцеву ідентичність.

Тест на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст може також використовуватися як елемент загальної місцевої інтеркультурної стратегії, а отже, функціонувати як доповнення до [Індексу ІКМ](#), оскільки це дозволить досліджувати уявлення мешканців та вимірювати вплив інтеркультурних зусиль міста, в тому числі шляхом розбиття результатів на конкретні географічні райони.

«Інтеркультурний діалог – це відкритий та ввічливий обмін поглядами між окремими індивідуумами, групами індивідуумів різного етнічного, культурного, релігійного та мовного походження та різної спадщини, який базується на взаємному розумінні та взаємній повазі».

Біла книга з інтеркультурного діалогу – Рада Європи

Інтеркультурні міста (ІКМ) - це програма розвитку потенціалу Ради Європи, що підтримує місцеві органи влади у розробці та реалізації політики інклюзивної інтеграції. Мета програми – надати спільнотам, організаціям та бізнесу можливість керувати різноманітністю людей, забезпечуючи, при цьому, рівну цінність усіх індивідуумів та їх згуртованість. На рівні місцевої політики інтеркультурна інтеграція є комплексним підходом, що базується на

відповідальному керівництві політичного поділу та окремих адміністративних одиниць. Програма пропонує набір аналітичних та практичних інструментів, які є помічниками зацікавлених сторін місцевого рівня на різних етапах процесу. Політика інтеркультурної інтеграції передбачає стратегічну участь у розвитку інституційного потенціалу, що забезпечує рівні права та можливості для всіх, сприяючи позитивному інтеркультурному об'єднанню та взаємодії всього громадського простору та заохочуючи до активної участі і розподілу влади. Ця модель допомагає державним органам досягти інклюзивності, рівності та процвітання, розкриваючи потенціал різноманітних громад.

Як користуватися посібником?

Цей посібник розроблений як практичний інструмент для полегшення використання тесту на інтеркультурне громадянство ІКМ у робочих групах. Тест на інтеркультурне громадянство ІКМ може бути використаний для обговорення різноманітності, можливостей співіснування та інтеркультурної перспективи.

Посібник призначений не як жорсткий і всеохоплюючий інструмент, а скоріше як динамічний інструмент, який сприяє діалогу, критичному мисленню та взаємодії між учасниками робочих груп.

Тест на інтеркультурне громадянство ІКМ можна використовувати як окремо, так і в групі. Цей посібник має на меті допомогти координаторам представити тест на інтеркультурне громадянство групам студентів/фахівців/місцевих чиновників та сприяти розгортанню дискусій серед них, надаючи можливість вчитися та ділитися досвідом, а також обговорювати ідеї, переконання та поведінку.

Тест на інтеркультурне громадянство інтеркультурних міст можна представити безпосередньо (читання питань), через слайд-шоу або через більш динамічні презентації, підтримувані, наприклад, інтерактивними онлайн-інструментами. Використання різних інструментів слід адаптувати до кожної сесії, а також до потреби у зборі даних.

Посібник містить повний набір питань, пов'язаних із знаннями, поведінкою та переконаннями, і він поділений на три розділи: різноманітність; участь, демократія, взаємодія; і рівність. Проте, координатори самі вирішують, чи використовувати цілий набір питань або лише деякі з них.

Роль координатора має вирішальне значення для забезпечення довідкової інформації та пояснення питань, а також для забезпечення ввічливої поведінки всіх учасників. Кожен розділ містить пропозиції щодо того, як сприяти дискусії після озвучення кожного питання.

Зміст посібника

У посібнику містяться питання тесту на інтеркультурне громадянство ІКМ, поділені на три розділи: знання, почуття та поведінку, і кожен розділ має однаковий формат:

- Короткий опис мети кожного питання. Координатор може озвучити мету тесту, щоб учасники мали змогу контекстуалізувати питання.

- Ідеї та теми, пов'язані з інтеркультурними принципами, закладеними у цих питаннях. Всі питання взаємопов'язані. Питання можуть бути використані в різному контексті, з різним відбором, в різному порядку тощо. Крім того, для ведення різносторонньої дискусії, деякі ключові ідеї виділяються окремо. Аналогічно, перелік тем не є вичерпним, і його слід використовувати як пропозицію для полегшення дискусії. Відповідні теми містяться у кількох запитаннях.
- Пропозиції щодо тем, за допомогою яких можна розколоти лід для дискусій.
- Посилання на додаткові матеріали.

Тест на інтеркультурне громадянство містить 18 запитань (див. матрицю нижче). Для короткої тестової версії (дев'ять запитань), рекомендується вибрати принаймні одне питання з кожної галузі: поведінка, почуття та знання¹.

¹ Оскільки питання можна читати кожне окремо, деякі розділи містять схожу або повторювану інформацію.

Питання

Матриця

	Знання/Розуміння	Почуття	Поведінка
Різноманіття	<p>Що з наведеного нижче може бути джерелом людської ідентичності?</p> <p>Чи є серед ваших знайомих мігранти, які зробили значний внесок у процвітання вашого міста, регіону або вашої країни?</p>	<p>Я б відчув недовіру, якби члени нової родини, що оселилися по сусідству [...]</p> <p>Мені подобається зустрічати людей різного походження (мігрантів, вихідців з іншого регіону або людей з різним соціально-економічним походженням).</p>	<p>Я завжди намагаюся зробити так, щоб новоприбулі, незалежно від того, звідки вони приїхали, відчували себе бажаними у нашому мікрорайоні/місті</p> <p>Я маю багато друзів різного етнічного/культурного/релігійного походження.</p>
Участь Демократія Взаємодія	<p>Чи кожен може проголосувати на місцевих виборах у вашому місті?</p> <p>На скільки різноманітним є склад вашої міської ради? Чи знаєте ви X членів міської ради, що представляють групи з різним походженням (етнічним, релігійним, мовним, за статтю, сексуальною орієнтацією, віком)?</p>	<p>Я вважаю, що участь людей різного походження у процесі прийняття рішень на місцевому рівні є корисною .</p> <p>Люди, чиє етнічне/релігійне/мовне походження, стать чи сексуальна орієнтація, відрізняються від моїх, не можуть об'єктивно представляти мої інтереси у політиці.</p>	<p>Створюючи проектну групу (на роботі, у школі, у своєму місцевому клубі...), я активно намагаюся залучати до неї людей різного культурного/етнічного/релігійного походження.</p> <p>Новий сусід/однокласник/колега не розмовляє моєю мовою. Я докладно багаторазово зусиль, щоб спілкуватися з ним/нею.</p>
Рівність	<p>Чи мають право мігранти, які нелегально проживають у вашому місті, на лікування у державній лікарні?</p> <p>Чи мають право діти мігрантів, які нелегально проживають у вашому місті, навчатися у державній школі?</p>	<p>Я співчуваю, коли особи іншого походження (гендерного, культурного, етнічного, релігійного, віку) відчують, що з ними поводить не на рівних.</p> <p>Я боюся, що інші культури можуть змінити місцеву ідентичність.</p>	<p>Я втручаюся, якщо до когось, хто має інший колір шкіри, релігійні переконання, сексуальну орієнтацію чи зовнішній вигляд, ставляться несправедливо у громадському місці.</p> <p>Я активно підтримую рівноправну участь людей різного походження у багатьох соціальних процесах (напр. прийняття рішень, громадські дебати/заходи).</p>

РІЗНОМАНІТТЯ

[Знання і розуміння]

1. Що з наведеного нижче може бути джерелом людської ідентичності?

Ціль інтеркультурності

Головна мета запитання - зрозуміти, що етнічне походження чи національність - це лише одне з можливих джерел ідентичності. Метою вправ є інформування учасників про життя в різних суспільствах та ознайомлення з межами різноманітності, що пов'язані з інтеркультурністю.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Рівність та визнання різноманітності - два основні принципи інтеркультурності. Це означає, що в соціальному контексті з культурним розмаїттям мають пропагуватися однакові права, обов'язки та можливості для всіх, щоб гарантувати соціальну згуртованість. Усі люди мають різний досвід стосовно, наприклад, освіти, фізичних особливостей, життєвого досвіду, роботи та сімейних зв'язків, і тому слід визнати, що ідентичність необхідно розуміти і як через особу (самоідентичність), і через групу (колективна ідентичність). Задля розвитку інтеркультурних ініціатив та визнання переваг різноманітності необхідно запропонувати егалітарне середовище, що дозволяє кожному розпізнавати власну ідентичність.

Деякі питання, які можуть виникнути під час дискусії, стосуються того, як люди розуміють ідентичність:

- Різноманітність: у нашому суспільстві безліч джерел різноманітності. Усвідомлення різних реалій та те, як законодавча база, політика та поведінка впливають на них. Розуміння відмінностей, різноманітностей та нерівностей як різних понять. Чи впливає приналежність до групи «меншин» на сприйняття ідентичності?
- Повага та толерантність: чи заслуговують деякі особи на більшу повагу, ніж інші? Або, чи маємо ми з однаковою повагою ставитися до всіх ідентичностей? Як ми поведимося щодо власної ідентичності та до ідентичності інших людей?
- Міжсекційність: Розуміння різноманітності та джерел ідентичності передбачає наскрізні питання та роздуми про рівні дискримінації.
- Дискримінація: Чи породжує ідентичність дискримінацію? Яку саме і чому?

Пропозиції, як розколоти кригу

Попросіть учасників визначити три ключові слова, які визначають їх самих, та дати коротке пояснення, чому вони вибрали саме ці три слова. Визнання різних ідентичностей та самосприйняття корисно для виявлення різних джерел ідентичності та сприйняття групою/окремим учасником поваги, толерантності та дискримінації.

[Знання, розуміння]

2. Чи є серед ваших знайомих мігранти, які зробили значний внесок у процвітання вашого міста, регіону або вашої країни?

Ціль інтеркультурності

Це питання ставиться задля визнання внеску кожного іноземця у розвиток муніципалітету/регіону або навіть країни. Воно підкреслює важливість міграції, доведену історією, а також впроваджує таке поняття, як «переваги різноманітності».

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Визнання внеску мігрантів у наші міста, регіони чи країни має на меті підкреслити важливість мобільності в історії людства, а також порушити негативні наративи щодо міграції, що виникають у деяких країнах. Міграція – це стале явище в історії людства, яке можна розглядати як джерело змін та інновацій. Визнання цього внеску є гарним вступом у перевагу різноманітності, розуміння того, що всі соціальні явища, за умови правильного управління ними, можуть сприяти і збагачувати наше суспільство. Від науки до їжі, культурного внеску та економічного добробуту наша історія сповнена рухами, які сприяли зміні наших реалій, включаючи нові та надихаючі ідеї, інструменти та ресурси. Важливо визнавати внесок мігрантів у наше суспільство, одночасно вирішуючи проблеми, пов'язані з роботою/ життям у різних суспільствах. Міжкультурність - це не заперечення конфлікту, а, навпаки, краще управління ним.

Питання, які слід обговорити, щоб підкреслити внесок мігрантів у розвиток нашого суспільства, а також значення переваги різноманітності, включають наступне:

- Міграція як константа в історії людства. Перегляд історичних внесків (біженці з Європи та Голлівуд, високотехнологічні магнати, тощо). Негативні наслідки мобільності людей також можна вказати як приклади, коли принципи рівності, визнання різноманітності та позитивної взаємодії відсутні (тобто колоніалізм).
- Перевага різноманітності на робочому місці, в громаді чи в школах. Як історичний внесок людей різного походження покращив суспільство? В залежності від характеру взаємодії, різні групи можуть дати різні результати:
 - Ці групи більш творчі;
 - Ці групи повільніше приймають рішення;
 - Ці групи краще вирішують проблеми.

Пропозиції, як розколоти кригу

Було б цікаво відкрити дискусію про внесок мігрантів у розвиток нашого суспільства. Інша цікава дискусія стосується того, кого ми називаємо мігрантом та як ми визнаємо їхній внесок (з точки зору навчання, суспільного визнання тощо).

Також було б цікаво попросити учасників вказати на «іноземний» внесок, який змінив їхнє життя на краще, граючи із щоденними питаннями, такими як їжа, музика, мистецтво, міський вплив, слова тощо.

Додаткова інформація:

- [Основні визначення інтеркультурних міст](#)
- StoryCities: [Відео історії інтеркультурних міст](#)
- Матеріали Верховного комісара ООН у справах біженців (UNHCR): [Історії UNHCR](#) та [Особливості UNHCR](#)

[Почуття]

3. Я б відчув недовіру, якби члени нової родини, що оселилися по сусідству:

Ціль інтеркультурності

Мета цього питання відкрити дискусію про те, як ми ставимося до різноманітності нашого оточення, наголошуючи на різних джерелах різноманітності та ризиках дискримінації по відношенню до людей, які сприймаються як «інші».

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Визнання різноманітності є одним з головних принципів інтеркультурності. Не зважаючи на чітке визначення правових рамок щодо гарантування рівності та визнання різноманітності, індивідуальні почуття та розуміння більш важливі під час просування інтеркультурного підходу. Те, як ми відносимося до різноманітності на індивідуальному рівні та рівні громади, має велике значення. Отже, протистояти страхам, стереотипам і упередженням під правильним кутом означає вийти за межі соціальних конструкцій, що дозволяє нам знаходити спільні цілі або інтереси за допомогою позитивної взаємодії. Це допомагає людям усвідомити, що спільне суттєво перевершує розбіжності.

Деякі теми для обговорення:

- Різноманітність: у нашому суспільстві безліч джерел різноманітності. Усвідомлення різних реалій та те, як законодавча база, політика та поведінка впливають на них.
- Індивідуальна поведінка: як ми поводимося щодо власної ідентичності та ідентичності інших (толерантність, байдужість, повага тощо)? Який вплив мають на нас соціальні конструкції?
- Дискримінація: чи породжує ідентичність дискримінацію? Яку саме і чому?
- Етнічні меншини: знання про меншини в нашій країні. Знання про труднощі, з якими доводиться стикатися.
- Стереотипи та упередження: як з ними боротися? Як протистояти страхам і непорозумінням.

Пропозиції, як розколоти кригу

Для початку обговорення координатор може запитати, чи хтось мав досвід, пов'язаний із цим питанням (бути тим самим сусідом або новою сім'єю в мікрорайоні). Потім, спираючись вже на отриману інформацію, цікаво буде визначити, які саме групи ідентифікуються в суспільстві (етнічні меншини, мігранти, люди похилого віку), як їх ідентифікують (позитивні чи негативні уявлення, стереотипи), і ким (ЗМІ, політичні партії тощо), щоб обговорити ризики узагальнення та можливості знайти спільні цілі, не зважаючи на наявні розбіжності в громаді.

Додаткова інформація:

- [Що ми розуміємо під поняттям інтеркультурності?](#) – Відеоінструкції
- [Посібник «Ні пліткам»: Стандартизована методологія для міст](#)
- Альтернативні висловлювання: [Перелік](#)

[Почуття]

4. Мені подобається зустрічати людей різного походження (мігрантів, вихідців з іншого регіону або людей з різним соціально-економічним походженням).

Ціль інтеркультурності

Мета цього питання дослідити, як кожен з нас, окремо, ставиться до різноманітності та її вираження.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Зрозуміло, що між різними особистостями існують відмінності, оскільки люди, як правило, займають більш ініціативну і відкриту позицію у своєму ставленні до чогось іншого і невідомого. Хоча відкритість є рисою особистості, існують соціальні та політичні наслідки того, наскільки люди відкриті до потреб інших.

З точки зору інтеркультурності, кожна людина може збагатитися від знайомства з новими та різними людьми, але інтеркультурний підхід не полягає в тому, щоб змусити когось насолоджуватися різноманітністю. Він спрямований на пропагування та сприяння позитивній взаємодії між людьми різного походження та профілю, створюючи можливості для людей зустрічатися, ділитися своїм досвідом та знати одне одного. Завдяки цьому ми робимо акцент на спільних цілях, зменшуємо вплив забобонів та краще визнаємо перевагу різноманітності.

Однією зі складових цілі інтеркультурності є просування знань та критичного мислення, допитливості та співпереживання, а також визначення просторів та динаміки, що полегшують зустрічі або просто зменшують бар'єри (наприклад, упередження, сегрегація тощо).

Теми для обговорення:

- Спільне життя проти «відокремленості» суспільства в різних групах. Важливість того, що ми поділяємо, за межами наших відмінностей.
- Поведінка: як ми щодня справляємося з різноманітністю. Чи поведимося ми і взаємодіємо з людьми різного походження по-різному? Як ми, якщо потрібно, можемо позбавитися бажання діяти якось інакше?

Пропозиції, як розколоти кригу

Спробуйте поговорити про відкритість та поведінку з людьми різного походження, спираючись на власний досвід. Поговоріть про те, як можна зустрічатися, ділитися думками та ідеями та як визначити спільні інтереси, не зважаючи на відмінності.

Додаткова інформація:

- Відео історії: [Переваги різноманітності у бізнесі](#)
- [Процес участі задля складання спільної культурної спадщини](#)

[Поведінка]

5. Я намагаюся зробити так, щоб новоприбулі, незалежно від того, звідки вони приїхали, відчували себе бажаними у нашому мікрорайоні/місті.

Ціль інтеркультурності

Мета цього питання розкрити концепцію вітання нових громадян та роль особистості в цьому процесі. Розбудова згуртованого та інтеркультурного суспільства є питанням державної політики, яке також спирається на індивідуальну поведінку, яка може пришвидшити та полегшити включення нових громадян до їх нової спільноти.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Політика привітання є найважливішим інструментом для полегшення включення нових громадян до громад. Окрім суспільних засобів, інструментів та дій, позитивна взаємодія - це основне поняття та один із ключових принципів інтеркультурності. Те, як люди поведуться з новими людьми у своїй громаді (це можуть бути люди різного походження з точки зору культурного досвіду, соціально-економічних реалій, освіти, етнічного профілю тощо), важливо з точки зору включення та соціальної згуртованості.

Деякі теми для обговорення, які допоможуть зрозуміти, що таке привітання та яку роль індивідууми можуть відігравати в цьому процесі:

- Привітання: що це таке? Політика привітання (пропагується адміністраціями), роль громадянського суспільства (НУО, установи, профспілки, церкви тощо) та приватних осіб.
- Індивідуальні та соціальні заходи: що можна зробити у класах/на робочому місці/в адміністрації/мікрорайонах, щоб полегшити процес привітання? Які існують обмеження (страхи, непорозуміння, політичні погляди тощо)? Де ми можемо вдосконалитись?
- Наскрізні питання: привітання - це не просто питання частини суспільства, а виклик для суспільства в цілому.

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб відкрити дискусію, цікаво було б розподілити учасників на групи з різними ролями та дозволити їм обговорити, як найкраще проводити процедуру вітання у різних умовах (у мікрорайоні, на робочому місці, у школі тощо). Обговорення можуть бути зосереджені на визначенні викликів, обмежень та на обміні передовою практикою (досвідом) політик чи процесів привітання.

Додаткова інформація:

- Міграційна політика для інтеркультурного міста: [Стислий виклад політики](#) та [Відеоінструкції](#)
- [Прибуття біженців до вашого міста: Робочий список](#)

[Поведінка]

6. Я маю друзів різного етнічного/культурного/релігійного походження.

Ціль інтеркультурності

Мета питання - роздуми про рівень взаємодії між людьми різних соціокультурних профілів. Міжкультурність пропагується, коли існують різноманітні стосунки, і важливо критично проаналізувати причини, які полегшують або заважають цим стосункам.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Позитивна взаємодія є одним із трьох основних стовпів інтеркультурності. Вона відноситься до частих і нормалізованих дружніх стосунків між людьми різного походження та культур у соціальному контексті культурного різноманіття. Якщо цих різноманітних відносин не існує, то це означає, що існує високий рівень сегрегації, що відображає необхідність просування політики та стратегій для зменшення поділу.

Деякі питання, які можуть виникнути під час дискусії, стосуються виявлення бар'єрів, які можуть перешкоджати цим відносинам:

- Роль упередженості та стереотипів у людських стосунках.

- Рівні та фактори сегрегації в мікрорайонах міста або школах. Соціальна нерівність також впливає на можливості взаємодії. Потенційною рефлексією може бути те, чи представлені особи різного походження у всіх сферах суспільства (економічних, соціальних, культурних, спортивних, асоціаціях тощо).

З іншого боку, також важливо задуматися про фактори, що сприяють цим стосункам і визначити, чи пов'язані вони з описаними вище бар'єрами, чи існують інші фактори, які учасники виділяють як такі, що сприяють формуванню цих відносин.

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб активізувати дискусію, ми можемо почати з простого визначення причин, які можуть пояснити відсутність або існування різноманітних стосунків. З відповідей ми можемо виділити основні бар'єри, які були виявлені, а також фактори, що сприяють їх розбиттю.

Також було б цікаво почути конкретні пропозиції та дії, які могли б сприяти розвитку цих стосунків.

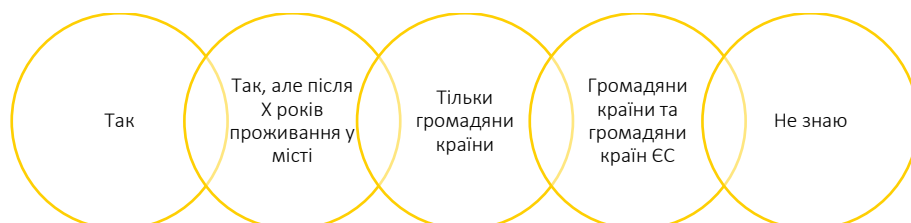
Додаткова інформація:

- [Спільне життя у інклюзивній демократії: Як інтеркультурний підхід може сприяти участі у різних суспільствах?](#)
- [Вивчення політики управління гентрифікацією](#)
- [Ми можемо! Протидія мові ворожнечі за допомогою зустрічних та альтернативних висловлювань](#)
- [КОМПАС: Посібник з освіти в області прав людини за участі молоді](#)

УЧАСТЬ, ДЕМОКРАТІЯ, ВЗАЄМОДІЯ

[Знання, розуміння]

7. Чи кожен може проголосувати на місцевих виборах у вашому місті?

Ціль інтеркультурності

Це питання спрямоване на висвітлення рівності прав та політичної участі мігрантів. Політична участь важлива як засіб для рівності, а також діалогу та взаємодії. У цьому сенсі вибори є способом диверсифікації органів, що приймають політичні рішення.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Рівність має вирішальне значення, коли йдеться про інтеркультурність. Розуміння рівності прав означає обговорення доступу та повного користування правами та свободами кожним, незалежно від його статі, походження, сексуальної орієнтації, віку тощо. Від економічних до соціальних та культурних прав, доступ до прав для мігрантів може зупинитися, коли йдеться про політичні права, які в основному надаються лише місцевим громадянам. Політична участь є важливим елементом у демократичному суспільстві: тим не менш, у деяких країнах не всі жителі можуть голосувати навіть на місцевому рівні, що породжує так званий демократичний розрив.

Питання для обговорення:

- Виборче право має вирішальне значення у демократичному суспільстві. Чого вартує виключення частини громадян з політичного життя? Дискримінація. Ксенофобське ставлення.
- Представництво, дискримінація та визнання різноманітності в наших суспільствах, особливо щодо виборчого права громадян – нерезидентів.
- Громадська участь: окрім права голосу, існують інші способи посилити голос населення мігрантів у політичному житті міста. Досвід та ідеї учасників.

Пропозиції, як розколоти кригу

Перший раунд обговорення повинен зосередитись на обізнаності групи щодо політичної системи та існуючих демократичних прогалин, що призводять до відторгнення частини населення. Тут можна використати такі історичні приклади, як право голосу жінок чи меншин. Було б цікаво поговорити про демократичний розрив у муніципалітетах, коли певна частина населення не має права брати участь у політичному житті. По-друге, було б цікаво поміркувати над тим, як покращити громадянську участь мігрантів та етнічних меншин (якщо по відношенню до них є прояви дискримінації).

Додаткова інформація:

- [Конвенція щодо участі іноземців у публічному житті на місцевому рівні](#)
- [Представництво та участь мігрантів у інтеркультурному місті: Ключові міркування та принципи](#)

[Знання, розуміння]

8. На скільки різноманітним є склад вашої міської ради? Чи знаєте ви про членів міської ради, які мають різне походження (етнічне, релігійне, мовне, за статтю, сексуальною орієнтацією, віком)?

Ціль інтеркультурності

Мета цього питання підкреслити важливість визнання різноманітності в державних сферах. Повага до різноманітності має супроводжуватися визнанням цієї реальності у державному управлінні та соціальних структурах.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Визнання та видимість різноманітності є ключовим принципом інтеркультурності. Державні установи повинні відображати різноманітність суспільства і представляти всі групи та інтереси, присутні в громаді. У цьому сенсі під державними установами слід розуміти представницькі офіси (наприклад, міські ради), а також органи державного управління, засоби масової інформації, соціальні організації, мікрорайони тощо. Спроба зрозуміти, чи змінилися політичні, соціальні та економічні інститути разом із демографічним розвитком суспільства має важливе значення для розуміння того, чи всі проблеми, питання і реалії вирішуються за державним сценарієм.

У той же час ризиковано думати, що видиме соціальне різноманіття автоматично означає політичне представництво. Міжкультурність не пропагує роздроблене суспільство, в якому кожна „група” має політичне представництво „своїх” інтересів, а, навпаки, просуває наскрізне розуміння прав, що виходять за межі відмінностей та різноманітного походження. Дуже важливо розрізняти визнання та видимість різних фактів (наприклад, ЛГТБ, етнічних меншин, таких як Роми, тощо) та необхідності для всіх представників громадськості забезпечувати рівність прав, обов'язків та можливостей як наскрізну мету. Тут міжсекційність стає важливим елементом.

При обговоренні різноманітного складу міської ради можна обговорити такі питання:

- Чи є державні установи достатньо репрезентативними з точки зору різноманіття?
- Спільні цілі: нагадування учасникам про важливість спільних цілей за межами відмінностей між людьми. Розуміння процесу визнання різноманітності, не шукаючи фрагментації суспільства або представництва «зменшеної групи».
- Державна політика: значення органів державної влади як способу нормалізації та надання видимості різноманітності. Роль політиків та політичних дискурсів.
- Надання інформації/доступ до інформації: Рівний доступ для всіх?

Пропозиції, як розколоти кригу

Для сприяння дискусії про репрезентативність державних адміністрацій було б цікаво підняти питання, чому видимість має важливе значення, та визначити шляхи покращення визнання різноманітності в державних сферах та в політичних інституціях, взявши місцевий контекст за основу.

Додаткова інформація:

- [Збірка рекомендацій щодо загальної політики Європейської Комісії з Боротьби проти Расизму та Нетерпимості](#)
- [Представництво та участь мігрантів у інтеркультурному місті: Ключові міркування та принципи](#)

[Почуття]

9. Я вважаю, що участь людей різного походження у процесі прийняття рішень на місцевому рівні є корисною для них.

Ціль інтеркультурності

Метою цього питання є обговорення доцільності залучення людей з різними профілями та культурним походженням до процесів прийняття рішень на місцевому рівні з метою сприяння інтеркультурній інтеграції.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Питання відповідає основному принципу інтеркультурного підходу - сприяння рівності прав, обов'язків та соціальних можливостей. Оскільки деякі жителі не можуть брати участь у виборах, органи місцевого самоврядування можуть просувати інші канали та можливості, які сприяють участі всіх жителів.

Сприяння участі жителів у процесі прийняття рішень є дуже важливим для розвитку місцевої громади та формування почуття приналежності. Це сприяє інтеркультурній інтеграції, активній громадянській позиції та більш інклюзивному суспільству.

Питання для обговорення:

- Можливість на місцевому рівні просувати цінності та практики, що зміцнюють та поглиблюють демократію.
- Розгляньте концепцію переваги різноманітності. Участь принесе користь не лише людям з різним колом та профілем, але й громаді в цілому завдяки внеску різноманітного досвіду, поглядів та перспектив мешканців.
- У цьому сенсі можна було б також обговорити принцип визнання та видимості різноманітності, оскільки реалізація гарантуватиме реальне представництво різноманітного суспільства, узаконюючи, тим самим, прийняті рішення.

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб почати дискусію, учасників можна запитати, чому і як люди з різним походженням можуть отримати користь від участі у процесі прийняття рішень. Залежно від відповідей, важливо також обговорити різні фактори, які в даний час можуть перешкоджати такій участі, та те, як їх можна подолати.

Додаткова інформація:

- [Представництво та участь мігрантів у інтеркультурному місті: Ключові міркування та принципи](#)
- [Спільне життя в умовах інклюзивної демократії: Як інтеркультурні підходи можуть сприяти участі у різноманітних суспільствах?](#)

[Почуття]

10. Люди, які не розділяють мої етнічні/релігійні/мовні переконання, не поважають моєї гендерної приналежності та сексуальної орієнтації, не можуть об'єктивно представляти мої інтереси у політичній сфері.

Ціль інтеркультурності

Метою цього питання є заохочення до дискусії щодо зв'язку між плюралістичною ідентичністю та політичним представництвом. Політичні представники, з інтеркультурної точки зору, відображають соціокультурне різноманіття суспільства, оскільки це зміцнює легітимність інституцій, демократії загалом, а також сприяє формуванню більш інклюзивного суспільства. Більше того, індивідуальна ідентичність є множинною і може змінюватися, і, наприклад, наше походження чи сексуальна орієнтація – це лише деякі аспекти нашої індивідуальної ідентичності.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Ключовим принципом інтеркультурного підходу є визнання соціокультурного різноманіття. Це означає, що це різноманіття повинно бути визнане і включене в більш широке «ми», а також рухатися до того, щоб зробити різноманітність наявною та видимою у всіх сферах, секторах та на усіх рівнях суспільства. Політичне представництво різноманітності є ключовим елементом у формуванні більш інклюзивного «ми» та у сприянні почуттю приналежності та спільної мети. Міжкультурний принцип рівних прав, обов'язків та

можливостей також підкріплює ідею про те, що кожна людина повинна мати право та можливість брати активну участь у політичному житті.

Концепція громадянства, яку пропагує інтеркультурний підхід, тісно пов'язана з рівністю та необхідністю просторів впливу та влади, щоб відображати різноманітність суспільства. Такі аспекти, як походження, сексуальна орієнтація чи етнічна приналежність, не заважають політичному представникові законно представляти інтереси чи проблеми різних громадян з широкого кола питань.

Питання для обговорення:

- Чи необхідне різноманіття політичних представників, щоб гарантувати репрезентативність інституцій?
- Пасивне та активне виборче право.
- Легітимність установ та ефективність державної політики.
- Як формуються окремі ідентичності?

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб активізувати дискусію, ми можемо запитати учасників, які найважливіші елементи їхньої ідентичності вони мають, і чи вважають вони, що ці елементи можуть змінюватися та розвиватися з часом.

Ми також можемо запитати, чи знають вони, чи є люди, які поділяють одні й ті ж елементи ідентичності в політичних представниках свого міста, і чи вважають вони, що такий збіг доречний з точки зору демократичного представництва.

Додаткова інформація:

- [Стратегії участі та дорадчої демократії для інтеркультурного міста](#)
- [Рекомендації CM/Rec\(2018\)4 щодо участі громадян у місцевих органах влади](#)
- [Рада Європи 12 – «Принципи належного демократичного управління»](#)

[Поведінка]

11. Створюючи проектну групу (на роботі, у школі, у своєму місцевому клубі...), я активно намагаюся залучати до неї людей різного культурного/етнічного/релігійного походження

Ціль інтеркультурності

Це питання відкриває дискусію щодо відповідальності кожної людини в процесі інтеркультурної інтеграції. Окрім державної політики, поведінка особистості також має великий вплив на просування інтеркультурності та на сприяння формуванню більш відкритого та інклюзивного суспільства.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурна інтеграція вимагає зусиль усього суспільства; це не виключна відповідальність тих, хто прийшов «ззовні» або належить до певних меншин. Отже, інтеркультурність досягається у процесі, що рухається у двох напрямках.

Теми для обговорення:

- Важливість прийняття активної позиції на особистому рівні для заохочення інклюзивності та позитивної взаємодії між людьми з різними профілями та корінням.
- Для встановлення інтеркультурних відносин важливо розвивати інтеркультурні компетенції.
- Щоб дійсно рухатись до рівності прав, обов'язків та можливостей, а також щоб отримати перевагу від різноманітності, інтеркультурність слід просувати у всіх сферах життя суспільства (соціальної, освітній, культурній, спортивній, трудовій тощо).
- Відсутність інклюзивності та взаємодії може призвести до сегрегації, що має негативні наслідки та спричиняє втрати для суспільства в цілому.
- Можливості, що виникають із соціально-культурного різноманіття, можна отримати лише за умови позитивної взаємодії, позитивного контексту та особистого ставлення, що сприяють інклюзивності.

Пропозиції, як розколоти кригу

Ми можемо попросити надати приклади особистого досвіду та визначити складність, з якою стикалися учасники, та те, як вони її долали.

Ми також можемо поміркувати над факторами, які можуть ускладнити стосунки, і визначити, що ми маємо на увазі під інтеркультурними компетенціями.

Додаткова інформація:

- [Ініціативи щодо включення та рівності представників ЛГБТ для інтеркультурного міста](#)
- [Чи є міста ключовими агентами інтеграції?](#)
- [Виклики інтеркультурності: Настанови для навчального модуля](#)
- [Міська політика для інтеркультурних центрів та залучення громад](#)

[Поведінка]

12. Новий сусід/однокласник/колега не розмовляє моєю мовою. Я докладаю багато зусиль, щоб спілкуватися з ним/нею.

Ціль інтеркультурності

Метою цього питання є роздуми учасників про важливість індивідуального ставлення та особливо про зусилля, необхідні для сприяння спілкуванню та подолання мовного бар'єру.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Індивідуальне ставлення є ключовим для сприяння розвитку інтеркультурності. Міжкультурний принцип позитивної взаємодії між людьми різного профілю дуже обмежений, коли немає спільної мови. Ось чому важливо докласти зусиль, щоб подолати цей бар'єр і проявити інтерес до спілкування та взаємодії.

«Фаза привітання» є ключовою у сприянні інтеркультурній інтеграції, що є двонаправленим процесом, який вимагає спільної відповідальності. Якщо ми показуватимемо зацікавленість та інтерес відкрито та привітно, ми сприятимемо позитивній взаємодії та процесу включення. Ось чому важливо працювати над інтеркультурними компетенціями, забезпечуючи розвиток тих інструментів та навичок, які необхідні для спілкування в полікультурному контексті.

Питання та теми для обговорення:

- Багатомовність у інтеркультурних суспільствах.
- Багатомовність як ключовий елемент концепції переваг різноманітності.
- Вітання та прийом новачків.
- Міжкультурні компетенції (в освітніх центрах, державному управлінні тощо).

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб відкрити дискусію, ми можемо запитати, чи були учасники в країні, де вони не знали мови та потребували спілкування. Як вони почувались у цій ситуації? Яких стратегій спілкування вони дотримувались? Як до них ставилися громадяни цієї країни?

Додаткова інформація:

- [Виклики інтеркультурності: Настанови для навчального модуля](#)
- [Семинар з питань багатомовності як ресурсу для міст](#)
- [Платформа ресурсів та довідкової літератури для багатомовної та інтеркультурної освіти](#)
- [Мовна підтримка для біженців похилого віку](#)
- [Європейська хартія про регіональні мови та мови меншин](#)

РІВНІСТЬ

[Знання, розуміння]

13. Чи мають право мігранти, які нелегально проживають у вашому місті на лікування у державній лікарні?

Ціль інтеркультурності

Метою цього питання є ініціювання дискусії щодо права на доступ до послуг охорони здоров'я нелегальних мігрантів, які проживають у місті, а також оцінка наслідків позбавлення цих послуг певних осіб.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурний принцип рівних прав, обов'язків та соціальних можливостей часто ставиться під сумнів, коли йдеться про мігрантів без дозволу на проживання. Між країнами існує багато відмінностей щодо того, до яких прав та послуг мають доступ нелегальні мігранти.

Принцип рівності захищає право на доступ до основних послуг, таких як медичні послуги чи освіта для всіх мешканців. Цей підхід базується на правах людини та захисті найбільш вразливих верств населення.

Роздуми про доступ до цього конкретного права можуть включати наступні теми:

- Національні межі доступу до медичної допомоги.
- Переваги загального доступу до медичних послуг як для окремих людей, так і для всього суспільства.
- Вартість запобігання доступу незаконних мігрантів до послуг охорони здоров'я (не лише для окремих людей, але й для суспільства в цілому).

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб відкрити дискусію, ми можемо обговорити законодавчу базу країни та порівняти її з законодавчою базою інших країн, а також поділитися деякими конкретними прикладами окремих випадків. Ці окремі випадки допомагають продемонструвати, чи змінюється думка учасників, коли вони краще розуміють, що це означає, наприклад, не мати доступу до медичної допомоги.

Ще однією важливою темою, яку слід підготувати до сесії, є збір даних про використання медичної допомоги мігрантами та розмова про «фактори тяжіння» (теорія про фактори, які заволікають мігрантів до країни, регіону чи міста). Поточні дані в деяких країнах показують, що загалом іммігранти відвідують лікаря рідше і користуються послугами системи охорони здоров'я менше, ніж місцеве населення. Це в основному тому, що іммігранти, загалом, молодші за загальне населення.

Додаткова інформація:

- [Випуск уповноваженого з прав людини: Реалізація права на возз'єднання сімей біженців у Європі](#)

- [Випуск уповноваженого з прав людини: Час для Європи, інтегрувати мігрантів правильно](#)
- [Міське громадянство та бездокументарна міграція](#)
- [Європейська соціальна хартія](#)
- [Здоров'я біженців та мігрантів у Європі \(ВООЗ\)](#)

[Знання, розуміння]

14. Чи мають право діти мігрантів, які нелегально проживають у вашому місті навчатися у державній школі?

- Так
- Ні
- Не знаю

Ціль інтеркультурності

Це питання має на меті відкрити дискусію про права, їх універсальність та обмеження, які законодавство може накласти на ці загальні права. Важливо також говорити про дітей-мігрантів та нелегальне проживання частини мігрантського населення.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурний принцип ефективності стосується доступу та повного користування правами та свободами для всіх людей, незалежно від їх статі, походження, сексуальної орієнтації, віку тощо. Мігранти та групи меншин отримують доступ до прав, пройшовши довгий і важкий шлях. Крім того, цей принцип часто ставиться під сумнів, коли йдеться про мігрантів без дозволу на проживання.

Між країнами існує багато відмінностей щодо доступу до прав та послуг для найбільш вразливих верств населення. Принцип рівності захищає право всіх мешканців на доступ до основних послуг, таких як охорона здоров'я та освіта.

Цей підхід базується на правах людини та захисті найбільш вразливих верств населення, особливо дітей, а також на міжнародній базі захисту їх прав. Крім того, доступ до освіти для дітей є не тільки міжнародним зобов'язанням, але й корисною рисою приймаючої громади в цілому.

Розмовляючи про право на освіту дітей, незалежно від їх адміністративного становища, можуть виникати інші питання, як наприклад:

- Загальні права, але національні обмеження. Якими можуть бути витрати на виключення груп людей з прав? Які витрати на виключення людей з освіти?
- Освіта: інструмент соціального розвитку. Ризики та проблеми виключення дітей-нелегальних мігрантів.
- Міграційна політика та законодавство: Які права мають нелегальні мігранти у вашій країні та муніципалітеті?

Пропозиції, як розколоти кригу

Перше питання для відкриття дискусії могло б зосередитись на тому, що учасники знають про поточну ситуацію в кожній країні/регіоні чи місті. Потім можна було б відкрити дискусію про найкращі шляхи подальших дій (з точки зору державної політики). Поділившись у робочих групах, дискусія могла б торкнутися визначення меж, проблем та передової практики управління нелегальними мігрантами, приділяючи особливу увагу більш вразливим верствам населення, таким як діти.

Додаткова інформація:

- [Міське громадянство та бездокументарна міграція](#)
- [Європейський кваліфікаційний паспорт для біженців](#)

[Почуття]

15. Я співчуваю, коли особи іншого походження (іншої статі, культури, етнічної приналежності, релігії, віку) відчують, що з ними поводяться не на рівних.

Ціль інтеркультурності

Метою цього питання є роздуми над рівнем знань та обізнаності, що існують серед громадян щодо дискримінаційних практик, яких зазнають особи іншого соціального профілю. З точки зору інтеркультурного підходу співпереживання (співчуття) - це відчуття, яке слід укріплювати і, тим самим, захищати чутливість мешканців до дискримінаційного поводження, якого зазнають люди з будь-якої причини.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурний принцип ефективності вимагає твердої прихильності та дій проти дискримінації з боку установ та суспільства в цілому. В основі дискримінації лежить упереджене ставлення, яке існує у всіх суспільствах і якого нелегко позбутися. Важливим елементом боротьби з дискримінацією є підвищення обізнаності усього населення. Люди можуть більше співчувати деяким дискримінаційним практикам, ніж інші, що впливає на групи, до яких вони не настільки емоційно прив'язані або до яких вони мають більші упередження.

З інтеркультурної точки зору, важливо сприяти інклюзивному почуттю приналежності, ширшому «нам» та почуттю співпереживання, яке включає людей з різними профілями. Коротше кажучи, мова йде про акцентування уваги на всьому, що ми поділяємо, і на тому, що нас об'єднує як громадян, а не на відмінностях.

Теми для обговорення, розмірковуючи над поняттями співчуття та дискримінації:

- Визнання різноманітності та сприяння позитивній взаємодії також є ключовими для виховання співчуття.
- Міжсекційність.

Пропозиції, як розколоти кригу

Щоб відкрити дискусію, ми можемо попросити учасників поділитися особистою ситуацією, коли вони відчули на собі дискримінаційне ставлення з якихось причин. Зазвичай ми виявляємо, що більшість людей можуть подумати про якусь ситуацію, в якій вони переживали абсолютно не обґрунтоване несправедливе поводження. У групах існують відмінності через такі фактори, як стать, походження, колір шкіри або сексуальна орієнтація.

Ми також можемо запитати, чи можуть люди відчувати дискримінацію за кількома ознаками одночасно (наприклад, за походженням та статтю), і таким чином наголошувати на важливості мультидискримінації. Нарешті, ми можемо запитати, чи були вони свідками дискримінаційних практик, як вони почувались у цих ситуаціях і чи відрізняється це почуття залежно від причини, за якою люди зазнають дискримінації (наприклад, стать чи релігія).

Додаткова інформація:

- [Боротьба з упередженнями та взаємодія з релігійними меншинами](#)
- [Ініціативи щодо включення та рівності представників ЛГБТ для інтеркультурного міста](#)
- [Посібник «Ні пліткам»: Стандартизована методологія для міст](#)

[Почуття]

16. Я боюся, що інші культури можуть змінити місцеву ідентичність.

Ціль інтеркультурності

Мета цього питання - сприяти відкритій дискусії про страхи культурного відчуження та підкреслити, наскільки контрпродуктивним може бути уникнення обговорення цих почуттів. Питання спрямоване на роздуми про місцеву ідентичність та визначення того, як зрозуміти зміни, зберігаючи при цьому місцеві особливості.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Зміни не є простими для всіх, і в деяких сегментах суспільства вони можуть сприйматися як загроза або виклик. Звинувачувати людей у тому, що вони бояться, є контрпродуктивним і може спричинити більше страху та відчуження, ніж спроби протистояти та управляти цим відчуттям. Отже, співчуття важливе при спілкуванні з різними думками. Спроба зрозуміти, що культури змінювалися протягом історії, може допомогти людям мінімізувати свої страхи.

Обговорення інших відповідних інтеркультурних питань:

- Визнання різноманітності: існують різні обставини та різні шляхи підходу індивідуумів/груп до реалій життя.
- Позитивна взаємодія: позбавлення від страхів через діалог та переживання, а не шляхом нав'язування.
- Перевага культурного збагачення та різноманітності.
- Розуміння культур: етноцентризм, евроцентризм.

Пропозиції, як розколоти кригу

Було б цікаво поговорити про те, які елементи в нашій культурі ми визначаємо як чужі. Культурні, гастрономічні та наукові внески, серед іншого, є частинами нашої культури, які трансформувались протягом історії людства. Які тоді аспекти ми визначаємо як «наші», а які, як «їхні»? Які впливи у світі вітаються, а які вважаються загрозою? (Дід Мороз, наприклад, є культурним імпортом у деяких країнах: чи сприймають його як такого? Чи сприймають його як загрозу?).

По-друге, було б цікаво дослідити, чи справді страхи є реальними чи створеними, і які зміни в місцевій ідентичності викликають занепокоєння. Як можна сприяти співпереживанню та повазі, щоб мінімізувати ці страхи?

Нарешті, дискусія може перейти до того, що означає «наша» культура для учасників, якщо розглядати культури, як статичні або плинні. Якщо так, то які страхи можуть виникати у людей? Як ми могли б їх подолати, щоб уникнути відчуження, але водночас побороти дискримінацію та іронічність? Чи можна захистити специфіку (наприклад, мову меншини, традиції тощо) без конфронтації?

Додаткова інформація:

- [Відео кампанія «Геть упереджене ставлення до Ромів»](#)
- [10 Критерії створення ефективних альтернативних висловлювань на тему різноманіття](#)

[Поведінка]

17. Я втручаюся, якщо до когось, хто має інший колір шкіри, інші релігійні переконання, іншу сексуальну орієнтацію чи зовнішній вигляд, ставляться несправедливо у громадському місці.

Ціль інтеркультурності

Мета полягає в тому, щоб задуматися про особисту відповідальність та важливість поглядів та поведінки у нашому повсякденному житті для запобігання та боротьби з дискримінацією. У той час, коли попереднє питання відображало наші емоції, це питання фокусується на нашій поведінці та рівні готовності боротися з дискримінацією.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурний принцип ефективності вимагає твердої прихильності та дій проти дискримінації як з боку інституцій, так і від нас з вами. Багато дискримінаційних практик повторюються, оскільки більшість не вважає їх негативними або просто тому, що вони не повністю відкинуті суспільством. Наша повсякденна поведінка має великий вплив на те, як

упередження та дискримінаційні практики консолідуються або відкидаються. Проактивне ставлення до реакції та відхилення є фундаментальним для зменшення безкарності цих практик.

- Підтримка жертв дискримінації: чи існує місцева, регіональна, національна служба? Які установи та організації задіяні у цьому процесі? Які є доступні ресурси?
- Знання: чи доступна інформація про випадки дискримінації? Джерела інформації (Міністерство внутрішніх справ, організації третього сектору).
- Підвищення обізнаності та навчання: в освітніх центрах, державному управлінні, поліції тощо.

Пропозиції, як розколоти кригу

Ми можемо розпочати обговорення з питання про особистий досвід учасників. Чи реагували вони на ситуацію дискримінації, свідком якої вони були? Чи знають вони якісь служби чи ресурси у своєму місті, де можна повідомити про ці випадки та де можна запропонувати підтримку жертвам?

Ми можемо використати такий ресурс, як відео, на якому показано, як у громадському транспорті ображають та знущаються над людиною через її походження або колір шкіри, без будь-якої реакції з боку сторонніх людей. Як би почувалися учасники, якби вони стали жертвою такого поводження?

Також, можна провести рольову гру, щоб побачити, який тип реакції буде найбільш ефективним для втручання у випадках дискримінаційного ставлення.

Додаткова інформація:

- [Відео з кампанії «Скажемо «Ні» мові ворожнечі»](#)
- [Боротьба з дискримінацією та мовою ворожнечі: Чи є інтеркультурність рішенням цієї проблеми?](#)

[Поведінка]

18. Я активно підтримую рівноправну участь людей різного походження у таких соціальних процесах, як прийняття рішень, публічні дебати/заходи).

Ціль інтеркультурності

Ми знаємо, що індивідуальне ставлення та поведінка кожного є фундаментальними у просуванні інтеркультурності у всьому суспільстві. Метою цього питання є роздуми про нашу поведінку, коли йдеться про збільшення доступу до рівних прав та можливостей для людей з різними профілями та походженням.

Принципи інтеркультурності та теми для обговорення

Міжкультурна інтеграція вимагає зусиль усього суспільства; це не виключна відповідальність тих, хто прийшов «ззовні» або належить до певних меншин. Отже, інтеркультурність досягається у процесі, що рухається у двох напрямках. Щоб рухатись у напрямку рівності прав, обов'язків та можливостей, інтеркультурність слід просувати у всіх сферах життя суспільства (соціальної, освітньої, культурної, спортивної, трудовій тощо). Ось чому важливо приймати активне ставлення та поведінку на особистому рівні у нашому повсякденному житті, щоб заохочувати рівну участь людей з різними профілями та корінням.

Діючи інтеркультурно (підтримуючи різноманітність за будь-яких обставин, сприяючи ефективності та допомагаючи запобігати дискримінації та/або сегрегації), ми можемо працювати у напрямку визнання різноманітності та сприяння позитивній взаємодії.

Теми для обговорення:

- Розвиток/вдосконалення інтеркультурних компетенцій як засіб прийняття позицій, які сприяють рівноправній участі людей з різними профілями, походженням та думками.
- Потреба у формуванні інтеркультурних компетенцій: наприклад, навчання ключових суб'єктів у таких сферах, як освіта, державне управління, бізнес, засоби масової інформації тощо.
- Пропагування переваг різноманітності.

Пропозиції, як розколоти кригу

Для ініціювання дискусії ми можемо запитати про конкретні ситуації, які пережили учасники. Ми можемо представити гіпотетичні ситуації, такі як, наприклад, випадок із сім'єю різного походження, коли батьки не беруть активної участі у батьківських зборах у школі. Часто решта сімей просто припускають, що вони не зацікавлені в участі. Однак, коли демонструється проактивне ставлення і сім'ї пропонують поділитися своїми міркуваннями, часто виникають питання, пов'язані з графіками, мовними проблемами, відсутністю знань про успішність тощо. Учасники можуть обговорити дії щодо подолання цих труднощів та сприяння участі.

Додаткова інформація:

- [Представлення Ромів у основних музейних колекціях Європи](#)